

[Annelise Gotfredsen]

være i overensstemmelse med aktieselskabslovens regler.

Jeg er glad for, at ministeren har forståelse for, at det kunne være en idé at udskille disse forskellige datterselskaber. Jeg ved, det er vanskeligt, men alligevel skal man begynde på det, og jeg håber, ministeren stadig vil overveje dette. Ministeren er jo i stand til at løse vanskelige opgaver. Jeg vil godt sige, jeg synes, denne vanskelige opgave er løst så godt, som den kan løses. Jeg tror ikke, vi kommer videre på denne måde, end ministeren har gjort det i dette forslag, og det kan vi som sagt fuldt ud bakke op.

Jeg vil gerne igen spørge hr. Poul Nielson om den socialdemokratiske gruppes tilslutning til hr. Poul Nielsens udtalelser om olieafgiften. Jeg har fået en henvisning til, hvad der er blevet sagt engang i fjor, men det, jeg er interesseret i, er, hvordan det stiller sig i dag.

Kalnæs (SF):

Det er selvfølgelig rigtigt, når hr. Lennart Larson siger, at hvis der skal gives bevillinger til disse offentlige selskaber, eller der skal optages store lån, som der kræves en statsgaranti for, så skal der selvfølgelig gives nøjagtig redegørelse for, hvad pengene skal bruges til, over for det folketingsudvalg og folkettinget, som skal bevilge dem. Det er helt klart, det er der slet ikke nogen diskussion om.

Men det, der er diskussion om, er alle de andre ting. Her siger hr. Lennart Larson, at hvis det er et privat selskab, skal man selvfølgelig have oplyst alt om budgetter osv. Ja, det skal bestyrelsen, og det skal bestyrelsen selvfølgelig også i disse selskaber. Men det, der ligger heri, er jo, at det skal videre til energiministeriet og til folketingets udvalg og måske til folketinget. Det gør, at det bliver umuligt at have med at gøre. Det er ikke bare noget, jeg står og siger; det fremgår klart af bemærkningerne, at sådan er det. Der står, at energiministeren løbende skal holde sig orienteret om selskabernes forhold, så han på grundlag heraf kan vurdere, hvilke dispositioner der skal fremlægges i folketinget. Der står også, at det kan være svært at vurdere, hvornår en disposition skal fremlægges, og derfor må energiministeren være med hele tiden. Det vil i realiteten sige, at energiministeren skal være præcist med i hele bestyrel-

sesarbejdet. Det vil igen sige, at det er en ministeriel sagsbehandling, vi får, og vi får diskussionen, som vi har haft den hidtil, både i energipolitisk udvalg og i folketingssalen.

Maisted (FP):

Det må efterhånden være klart for alle danske, hvad det her drejer sig om. Ministeren udtrykte det på den måde, at det drejede sig om at skabe en balance imellem to modstridende synspunkter. Ja men hvis det er et demokratisk samfund, vi lever i, kan der ikke være to modstridende synspunkter, når man taler om den danske borgers ret til indsigt i, hvad hans midler går til. Så kan der kun være et eneste svar: fuld offentlighed om enhver disposition, der vedrører hver enkelt dansker. Alt andet er udenomssnak og en hensyntagen til dem, der ønsker at skjule noget for befolkningen.

Ministeren fortsatte, at han vil frabede sig, at der blev stillet spørgsmål om disse sager her i folketingssalen, i hvert fald detailspørgsmål. Ja men hvem kan vide, hvad der er detailspørgsmål, og hvad der er hovedspørgsmål, hvis man ingenting får at vide? Vi kan i hvert tilfælde love ministeren, at vi skal stille spørgsmål her i salen hver eneste onsdag til disse projekter, indtil dette folketing tager hensyn til den danske borger.

Lone Dybkjær (RV):

Det sidste behøver man desværre ikke at være i tvivl om.

Det, som i øvrigt kalder mig herop, er hr. Lennart Larsons bemærkninger om forbrugerne, der stort set – sådan kunne man tolke det – bestemte priserne i de øvrige energiforsyningsselskaber. Det er rigtigt nok, at man har en vis forbrugerrepræsentation, og gennem meget indirekte valg kommer der selvfølgelig også en vis forbrugerindflydelse.

Men for det første har man altså sikret sig gennem valgmetoderne, at ethvert mindretal er svædet ud i processen, og det er vel ikke særlig demokratisk.

For det andet vil jeg sige: mener hr. Lennart Larson virkelig, at forbrugerne bestemmer elprisen? Det gør de jo ikke. Der er en anden form for indseende og kontrol, men reelt bestemmer de naturligvis ikke elprisen, for der er ikke nogen konkurrence. Der har